

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

DONDERDAG 7 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

s GRAVENHAGE, 6 November 1861.

Heden morgen is aangaande den toestand van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Oranje uitgegeven het volgende:

BULLETIN:

6 November 1861, des morgens ten 9 ure.

Zijne Koninklijke Hoogheid heeft eenen rustigen nacht gehad.

De beginnende beterschap, die gisteren vermoed werd, bevestigt zich heden.

Dr. VINKHUYZEN.

P. F. EVERARD.

29 Sept 1861. WIL WILLEM III, BIJ DE GRACIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het aan Ons ingediend verzoekschrift van A. Ravesteyn, Directeur eener assurance-maatschappij, en drie anderen, allen wonende te Amsterdam, daarbij overleggende het ontwerp eener notariële acte van oprichting van de door hen opgerichte naamloze vennootschap onder de benaming van: Zeeverzekering-maatschappij de „IJstroom“, gevestigd te Amsterdam, en daarop Onze bewilliging verzoekende;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie van den 28sten September 1861, n°. 130, 2de afdeeling;

Gelet op de artt. 36 tot en met 56 van het Wetboek van Koophandel, hebben goedgevonden en verstaan:

Onze bewilliging te verleenen op de bij het verzoekschrift gevoegde acte van oprichting der naamloze vennootschap, onder de benaming van: Zeeverzekering-maatschappij de „IJstroom“, gevestigd te Amsterdam. Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van Ons bevel.

De Minister van Justitie,
GODEFROL.

WILLEM.

[De bij dit besluit goedgekeurde acte wordt hierachter medegedeeld.]

Bij Zijner Majesteits besluit van den 1sten November 1861, n°. 100, aan den raad van legatie bij Hoogstdezelfs gezantschap te Parijs, Mr. O. W. J. Berg van Middelburgh, vergunning verleend tot het aanneemen en dragen der versierselen van officier der orde van het Legioen van Eer, hem door Zijne Majesteit den Keizer der Franschen geschonken.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 5den November 1861, n°. 57, benoemd tot regter in de arrondissements-regtbank te Middelburg, Mr. A. van Reigersberg Verschuys, thans substituut-griffier bij die Regtbank.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKS-KWEEKSCHOOL TOT OPLEIDING VAN ONDERWIJZERS

te Haarlem.

Aan de Rijks-kweekschool tot opleiding van onderwijzers te Haarlem, aan welke de lessen weldra een aanvang zullen nemen, kan een zeker aantal jongelieden worden geplaatst, ten einde aldaar op kosten van het Rijk hunne opleiding tot hulponderwijzer te ontvangen.

De leermiddelen worden kosteloos aan de kweekelingen verstrekt; zoodra het op te rigten gebouw gereed zal zijn, genieten zij daarin vrijen kost, inwoning en bewassing. In afwachting daarvan zal hun eene rijks-toelage van f 280 's jaars worden toegekend, ten einde zich, onder goedkeuring van den directeur der kweekschool, kost, inwoning en bewassing binnen de gemeente Haarlem te verschaffen.

Om tot het examen ter opneming op de kweekschool te worden toegelaten, moeten worden overgelegd:

1°. eene geboorte-acte, waaruit blijkt dat de jongeling op den 1sten December 1861 zijn 15de jaar zal zijn ingetreden;

2°. eene verklaring van een geneesheer, waaruit blijkt dat de jongeling eene goede gezondheid geniet en geene misvormende of andere lichaamsgebreken heeft, welke hem tot het onderwijzersvak minder geschikt maken;

3°. een getuigschrift van goed gedrag, afgegeven door het dagelijksch bestuur zijner inwoning, en, in geval hij reeds in eene school is werkzaam geweest, een getuigschrift van den districtsschoolopziener of van den hoofdonderwijzer dier school.

Deze stukken moeten, uiterlijk op den 20sten November 1861, franco

worden toegezonden aan den heer Dr. A. L. Gastman, directeur der Rijks-kweekschool voor onderwijzers te Haarlem. Aan hen, die zich zullen hebben aangemeld, zal later worden bekend gemaakt, wanneer het te Haarlem te houden vergelykend examen zal worden afgenomen. Uit dat examen zal moeten blijken dat de jongelieden:

1°. nauwkeurig en slag proza en poëzy kunnen lezen;

2°. regelmatig kunnen schrijven, zowel groot als klein schrift;

3°. bekend zijn met de hoofregels der rekenkunde voor gebroed en gebroken getallen, met de voornaamste eigenschappen der getallen, met den regel van driën en met het Nederlandsch stelsel van maten en gewigten, en vooral in het praktische der rekenkunde eenige vlijheid bezitten;

4°. bekend zijn met de eerste gronden der Nederlandsche spraakkunst, voornamelijk met de kennis der redeleelen en hunne verandering, alsmede met de redkundige ontleding;

5°. eenige denkbeelden hebben van aardrijkskunde en geschiedenis, voornamelijk van het vaderland.

Mogten onder hen, die zich zullen aanmelden, zijn, wier kundigheden de hiervoor als minimum gestelde aanmerkelijk overschrijden, dan zullen zij voor een hooger studiejaar kunnen worden aangenomen.

De gelegenheid tot plaatsing staat open voor jongelieden uit het gehele Rijk; aan hen wier ouders of voogden in de gemeente Haarlem wonen zal echter geene rijks-toelage voor kost en inwoning worden verstrekt, zoolang de gebouwen der kweekschool nog geene gelegenheid tot huisvesting aanbieden.

s Gravenhage, den 5den November 1861.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
S. VAN HERMSTRA.

BUTENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Terwijl de officiële Fransche *Moniteur* enkel berigt dat Frankrijk, Engeland en Spanje bij een jl. Donderdag te Londen ondertekend verdrag overeen gekomen zijn om gezamenlijk met wapengeweld van Mexico herstel hunner grieven te verwerven, deelt een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Parijs eenige bijzonderheden betrekkelijk die overeenkomst mede. Naar luid daarvan zou Engeland zich verbonden hebben om 800 man landingstroepen, Frankrijk om 1500 man met eenige artillerie, en Spanje om 5000 man landingstroepen voor de gezamenlijke expeditie te leveren.

Volgens het *Journal des Débats* hebben de drie mogendheden zich verbonden om geen punt van het Mexicaansche grondgebied op den duur bezet te houden, om geen uitsluitend voordeel van Mexico te verwerven, om aan dat land de keuze van zijnen regeringsvorm geheel vrij te laten en om, indien de monarchale regeringsvorm er verkozen wordt, voor geen een kandidaat tot den kroon in het bijzonder werkzaam te zijn.

— De jongste berigten uit Parijs melden, dat het detachement Fransche troepen, hetwelk het Dappen-dal was binnen gedrongen, hetzelfde nog niet verlaten had, en dat het Zwitsersche gouvernement daartegen bij al de mogendheden, welke het Weener verdrag hebben ondertekend, nadrukkelijk heeft geïntereceerd.

ITALIE.

Volgens de berigten uit Turyn van den 2den dezer schijnt er eenige grond voor het gerucht van de aanstaande aftreding van den heer Ricasoli te zijn. De Turynsche berigtgever van de *Indépendance Belge*, een voorstander van Italië's eenheid, zegt: „Sedert eenige dagen verkeert men hier in onzekerheid omtrent den loop, dien de openbare aangelegenheden zullen nemen; en deze onzekerheid zal denkelijk aanhouden tot de terugkomst van den heer Rattazzi, welke niet vóór den 11den dezer Parijs zal verlaten. Zoolang de heer Rattazzi afwezig is, zal er geene beslissing worden genomen.“

„Intusschen wordt mij verzekerd, dat de heer Ricasoli over vermoeidheid klaagt; hij moet aan eenige vrienden te kennen hebben gegeven, dat hij zich van den zwaren last des bestuurs wenschte te ontslaan, zelfs nog vóór de opening van de zitting der wetgevende kamers, en dat hij daaraan ernstig dacht.“ „Ik heb naar een edel en groot politiek doel gestreefd — zeide hij —; heb ik hetzelfde niet bereikt, de natie weet, dat dit niet aan mij te wijten is; doch hiervan zal zij eerst door mijne aftreding ten volle overtuigd worden. Indien ik aan het bewind bleef, zou ik het verwijt van eerbij en onbekwaamheid moeten hooren. Doch indien ik onverwijd weder ambtelooz burger word, behoud ik de volksgunst; en hierdoor zal ik mijnen opvolgers, die ik met alle magt ondersteunen zal, van dienst kunnen zijn.“

„In dien geest en nagenoeg in die bewoordingen heeft de heer Ricasoli zich, twee of drie dagen geleden, tot eenige vrienden uitgelaten; tevens

gaf hij het voornemen te kennen om de diplomatieke briefwisseling betreffende het Romeinsche vraagstuk onverwijld openbaar te maken.

» Er is echter nog niet bepaald, of deze briefwisseling dadelijk, dan wel na de opening der parlementsitting openbaar gemaakt zal worden. Indien het eerste plaats had, zou het een nagenoeg stellig blijken van eene ministeriele crisis, welke nog vóór de zamenkomst des parlements zou uitbarsten.

» De diplomatieke briefwisseling over de zaak van Rome zal, om zoo te zeggen, de zwanenzang van den heer Ricasoli zijn. Zij zal doen uitkomen, hoe krachtig hij heeft gestreefd om een vraagstuk, hetwelk in de schatting der Italianen bovenaan stond, tot oplossing te brengen. Zoo zal zijne verantwoordelijkheid geheel gedekt zijn, en zal hij kunnen aftreden zonder dat zijn naam daardoor lijdt.

— De *Opinione*, het orgaan van het Turynsche kabinet, verklaart zich in haar nummer van den 3den dezer op nieuw tegen den door Kossuth aan de Italianen gegeven raad om onverwijld, in overleg met Hongarye, Oostenrijk aan te vallen, Venetie te vermeesteren en intusschen het Romeinsche vraagstuk te laten rusten. Het blad zegt, dat de magazijnen van Italië het noodige bevatten om een leger van vijf maal honderd duizend man uit te rusten en te onderhouden, maar dat de ligting van recruten in de nieuwe gewesten des rijks, ondanks aangewende dwangmiddelen, niet de gewenschte uitkomst oplevert, daar de dienstplichtigen, door de te Rome gezette reactionairen opgeroepen, zich aan de dienst onttrekken en weigeren op te komen. » En in dezen moeilijken staat van zaken — vervolgt de *Opinione* — wil men ons gouvernement dwingen om de Oostenrijkers aan te vallen, ofschoon het niet gereed daarvoor is en hoewel de inwendige gesteldheid van ons land ons niet die zekerheid voor de overwinning oplevert, zonder welke het niet alleen dwaas, maar snood zou zijn eenen aanval te ondernemen.

» Die staatkunde wordt ons door Frankrijk, even zeer als door onze andere bondgenooten, ontraden, dewijl het inziet dat Venetie door de krachtsinspanning van Italië alleen moet worden bevrijd, zonder eene nieuwe tusschenkomst, welke eenen Europeeschen oorlog zou kunnen doen ontbranden en ons de toegenegenheid van Europa zou doen verliezen.

» Ook voor Hongarye's belang is die staatkunde onraadzaam; immers zou een opstand in Hongarye in de tegenwoordige tijdsomstandigheden voor Oostenrijk wenschelijk zijn, terwijl aanhoudend maar geduldig en lijdelijk verzet der Hongaren Oostenrijk meer en meer verzwakken en eindelijk geheel uitputten zal.

» Blijven wij dan getrouw aan ons aanvankelijk gevormd plan om ons eerst in het bezit van Rome te stellen, en, daardoor gesterkt, Venetie te vermeesteren. Dat is het eenige verstandige en uitvoerlijke plan. Onze regering weet, dat hetzelfde niet zou kunnen worden gewijzigd zonder te leiden tot eene kabinetsverandering en tot eene crisis, waardoor Europa zekerlijk niet zou worden gesterkt in zijn vertrouwen op de vastheid van het Italiaansche gouvernement en op deszelfs vermogen om den aandrang der revolutionairen te weerstaan en om de onreine hartstogten in toom te houden.

Tevens erkent de *Opinione*, dat het Romeinsche vraagstuk in overleg met Frankrijk moet worden opgelost, en dat er tegen deszelfs gewenschte oplossing bezwaren bestaan, tegen welke thans met geweld niets te doen is. Maar het blad voegt daarbij, dat de zaak van Rome een vraagstuk van zedelijken en niet van militairen aard is, hetwelk door overreding en voorlichting tot oplossing moet worden gebracht en niet voor verschuiving vatbaar is.

RUSLAND.

Den 29sten October jl. is in een van de dagbladen van het Russische gouvernement een verslag van de te St. Petersburg onder de studenten voorgevallen onlusten geplaatst. Het stemt met de reeds medegedeelde bijzonderheden vrij wel overeen, en erkent dat de nieuwe verordeningen, waartegen de studenten in verzet kwamen, ten doel hadden hen onder scherper toezigt te brengen. Het besluit aldus:

» Al deze voorvallen bewijzen, dat de gewezen studenten der hogeschool van St. Petersburg de aan de jeugd eigene mate van overdrijving verre overschreden hebben, en dat zij, door hardnekkige weigering van de verschuldigde gehoorzaamheid aan de regtmatige overheid, deze in de noodzakelijkheid hebben gebracht om strenge maatregelen tegen hen te nemen.

» Desniettemin mag men hopen, dat zij zelven hunne afdwaling zullen inzien, en dat hunne ouders, alsmede alle weldenkende en op verlichting prijs stellende lieden zullen medewerken om hen door hunnen invloed en raad weder op den weg der orde en der wettigheid te brengen.

Volgens schrijven uit St. Petersburg van 31 October waren alle Poolsche studenten van de hogeschool dier stad door de regering onder geleide van gendarmes op eene stoomboot naar Riga gezonden om van daar naar hun land terug te keeren, en waren ook de in het binnenland van Rusland te huis behorende studenten onder goed escorte naar hunne woonsteden terug gezonden, zoodat nagenoeg twee derde gedeelten van het aantal studenten verwijderd waren. De hoogleeraren hadden bij hunne voorlezingen nagenoeg geene toehoorders.

Keizer Alexander was den 31sten van zijne reis naar het zuiden des rijks te St. Petersburg teruggekomen. Dit had, zoo veel uit de ontvangen berichten blijkt, geene verandering in den staat der zaken daar ter stede gebracht.

NOORD-AMERIKA.

Een bij den officiële Franschen *Moniteur* ontvangen schrijven uit New York van 22 October geeft de volgende schets van den staat der zaken in de Vereenigde Staten.

» De geconfoedereerden schijnen, in weerwil der gevaren waarmede zij worden bedreigd, den moed niet te verliezen. Men moet de bekwaamheid erkennen, waarmede de leiders van de partij der afscheiding niet alleen eene regering hebben weten te vestigen, maar ze ook, onder duizend moeilijkheden, tot nog toe hebben weten staande te houden. Thans, nu de ontberingen toenemen, de hulpbronnen minder ruim beginnen te vloeijen en de hoop, welke de Zuidelijken op het groote leger in Virginia vestigden, vrij wat verminderd is, wordt het vooruitzicht donker; maar de President Davis heeft het vaste voornemen om aan den storm het hoofd te bieden. Hij heeft dezer dagen twee gelastigden, de heeren Slidell en Mason, met eene gewichtige zending naar Europa gezonden. Omtrent het eigenlijke doel dezer zending zijn vele verschillende geruchten in omloop. De reis dier diplomaten is met een goed geslaagd waagstuk begonnen; want het is hun gelukt, op eene snelva-

rende stoomboot, de *Nashville*, de haven van Charleston te verlaten en tusschen de eedgenootschappelijke kruisers door, in volle zee te komen.

» In afwachting van de komst der groote maritime expeditie, waarmede de Zuidelijken weten dat zij worden bedreigd, hebben zij aan de mond van den Mississippi een belangrijk voordeel behaald. Eene van New Orleans vertrokken flottille heeft vier vaartuigen van het Noorden welke den ingang van het vaarwater geblokkeerd hielden, aangevallen, een daarvan in den grond geboord en de andere op het strand geslingerd. Dit wapenfeit is hoofdzakelijk verricht door een geblindeerde kanonnierboot.

» Eene groote overwinning in Virginia zou thans voor de zaak der Confoederatie noodig zijn, want het Zuidelijke leger, hetwelk seden den slag bij Bull's Run werkeloos is geweest, bevindt zich niet in een goeden staat. Er zijn niet weinig misnoegen; en vele regementen verlangen dringend naar hunne woonsteden terug gezonden te worden om hunne eigene staten tegen de maritime expeditien der Noordelijken te verdedigen. Het gevaarlijke van den staat van zaken kan aan den heer Davis niet ontgaan; hij begrijpt zeer goed, dat het onmogelijk is de zaken nog langer in den tegenwoordigen toestand te houden; en tevens weet hij, dat eene nederlaag genoeg zou zijn om de sterkte zijner krijgsmagt te breken en Virginia weder in het bezit der Unie te brengen. Of hij die ramp zal kunnen vermijden, moet de tijd leeren.

» In het leger der Unie, van den opperbevelhebber af tot den geringsten soldaat toe, heerscht thans moed en vertrouwen en de overtuiging dat het uur van den strijd op handen is. Op welk punt de strijd zal worden geleverd, is nog onbekend. De Zuidelijken hebben wederom eene achterwaartsche beweging gemaakt, welke schijnt aan te duiden dat zij eene nieuwe keuze van een slagveld hebben gedaan. Den 16den October hebben zij Vienna en Leesburg ontruimd; en de posities van hun leger strekken zich nu van Manassas Gap tot Acquia Creek uit. Daar het gouvernement der Unie voornemens is zich meester te maken van de posities, welke de Zuidelijken langs den Potomac bezet houden en waar door zij in staat zijn om die rivier voor de scheepvaart te sluiten, lijdt het geen twijfel, dat een algemeen treffen op handen is.

NASCHRIFT.

LONDEN, 6 November. Er zijn berichten uit New York tot den 26sten October ontvangen. Den 21sten dier maand had bij Leesburg (ten Noord-Westen van Washington) een gevecht plaats gehad tusschen een kolonne bondstroepen onder den generaal Stone en de geconfoedereerden onder den generaal Evans. De bondstroepen waren daarin genoodzaakt geworden om met een verlies van 600 man, waaronder een generaal, achter den Potomac terug te trekken.

De reeds meermalen vermelde expeditie van 80 vaartuigen met 500 man landingstroepen zou den 27sten October vertrekken. Hare bestemming was steeds een geheim.

LONDEN, 6 November. Volgens berichten uit Bern van gisteren hebben de eedgenootschappelijke commissarissen, die uit het Dappendal teruggekeerd zijn, de bevestiging medegebracht van het bericht, dat het Zwitsersche grondgebied aldaar door Fransche troepen geschonden is.

PARIS, 5 November. De *Temps* berigt dat bij den heer Thouvenot eene nota van den Zwitserschen Bondsraad betreffende de schending van grondgebied in het Dappendal ontvangen is, en meent er te kunnen bijvoegen, dat deze zaak op verre na zoo ernstig niet is als het in de beginne scheen, vermits er geene quaestie zou zijn van eene bezetting van grondgebied, maar alleen van eene verschijning van Fransche patrouilles.

PARIS, 6 November. De *Moniteur* van heden zegt: » De vreemde dagbladen behelzen allerlei redeneringen over de verschijning van eenen Franschen gendarme en soldaten in het dorp Cressonnières in de vallei van Dappes. Het is daarom van belang de zaak in het ware licht te stellen. Wij zijn nog niet volkomen omtrent alle bijzonderheden van het gebeurde onderrigt; maar wij kunnen de verzekering geven, dat het gouvernement des Keizers nooit de bedoeling gehad heeft om de seden 1815 tusschen Frankrijk en Zwitserland aanhangige grondgebiedsquaestie door middel van geweld of van eene militaire bezetting uit te maken. Het grondgebied in geschil was in zekeren zin neutraal verklaard. De overheid van Waadt heeft onlangs op die neutraliteit inbreuk gemaakt, door op dat gebied eenen persoon in hechtenis te doen nemen. Het gouvernement des Keizers heeft tegen alle verandering van den status quo geprotesteerd met bijvoeging dat, wanneer er weder Waadlandsche gendarmes verscheen, wij genoodzaakt zouden zijn ons daartegen te verzetten. De regten van Nyons (in Waadland) eenen op het grondgebied in geschil wonenden Franschen onderdaan veroordeeld hebbende, heeft men eenvoudig in hechtenisneming van denzelfden willen beletten. De zaak is dus geheel anders van dat belang, hetwelk men daaraan heeft willen toeschrijven. Wij twijfelen niet of rondborstige explicaties met den Bondsraad zullen haar tot hare ware beduidenis terugbrengen en wellicht het stand brengen bevorderen van eene schikking, strekkende om een einde te maken aan botsingen, die noodzakelijk uit eenen slecht geregelde staat van zaken moesten voortspuiten.

BERLIJN, 6 November. De *National-Zeitung* wil weten dat het uitgaat op een gunstigen afloop der onderhandelingen over een handelsverdrag met Frankrijk zoo zeer verminderd is, dat de Fransche gevolmachtigde nog in den loop dezer week naar Parijs zou terugkeeren. De door Pruisen voorgestelde nieuwe grondslagen zouden door Frankrijk aannemelijk zijn geacht.

WEENEN, 5 November. De *Wiener Zeitung* zegt in haar avondblad gemagtigd te zijn om het uit Breslau verspreide gerucht van eene onder handen zijnde zamenkomst van den Keizer met den Koning van Pruisen voor ongegrond te verklaren.

ST. PETERSBURG, 5 November. De Keizer heeft bij besluit van den 3den dezer den generaal Lambert een buitenlandsch verlof tot herstel van gezondheid verleend, en te zijner tijdelijke vervanging als stadhouder van Polen den generaal Luders benoemd.

RAGUSA, 5 November. Zubce is door 500 Montenegrijnen met kanonnen bezet. De voorposten, die naar den kant van Trebinje

and zijn en dit opstandelingen bestaan, worden uit Cettinje van krijgs-
schepen voorzien. Omer Pascha bevindt zich in Mostar.

1847
CONSTANTINOPOL, 5 November. De nieuwe instructien voor de leden
conferentie ter behandeling der aangelegenheid van de Donau-Vor-
schonnen zijn alhier aangekomen.

MARSEILLE, 6 November. De alhier ontvangen berichten uit Konstan-
tinopel van 28 October gewagen van een geheim verdrag, hetwelk tus-
schen de Porte en Oostenrijk zou gesloten zijn met het oog op mogelijke
gebeurlijkheden in Montenegro en Servie, wat aangaat Turkije, en in
Albanie, wat Oostenrijk betreft. Volgens sommigen zou daarbij omtrent
tusschenkomst overeengekomen, volgens anderen een offensief en
defensief verbond gesloten zijn.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 6den November 1861.
Het bijvoegsel tot deze courant behelst een verslag van het door
de Tweede Kamer der Staten-Generaal in hare zitting van heden ver-
richte.

Volgens opgaven van het Ministerie van Financien is aan de ver-
rekenende kantoren 's Rijks accijnsen over de maand October jl. ontvangen
sukkeraccijns een bedrag van vijftien duizend vier honderd negen en
acht gulden twee en zeventig cents (f 15,479.72).

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Rivieren.	Waarnemings- punten.	Rivierhoogte		Tijdstip.	In 24 uren	
		boven of beneden Amst. peil.	boven of beneden de nul der oude schaal.		gewa- sen.	geval- len.
ROVEN-RHJN	Koulen	+ 37.06	+ 1.21	8 ure	"	0.03
W A A L	Nijmegen	+ 7.43	+ 1.21	8 "	"	"
ROVEN-RHJN	Arnhem	+ 7.60	+ 0.69	8 "	0.01	"
MAASSCHE IJSEL	Westervoort	+ 8.10	+ 0.73	8 "	"	"
MAASSCHE IJSEL	Maastricht	+ 42.55	+ 0.35	8 "	"	0.03
ROVEN-MAAS	(brug)			8 "	"	"
ROVEN-MAAS	Maastricht	+ 41.80		8 "	"	0.04
ROVEN-MAAS	(hoofdsloot)			8 "	0.05	"
ROVEN-MAAS	Groos	+ 5.22	+ 0.37	8 "	"	"
ROVEN-MAAS	H. W.	+ 1.19		3 u. 45 m.	"	0.76
ROVEN-MAAS	L. W.	- 0.37		12 u. 0 m.	"	0.62

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de
bekendmaking van het bestuur der Ionische Eilanden, als:
op de Moelje van Liuri in de Golf van Argostoli, eiland Cephalonie.

Op den 1sten Augustus jongstleden wordt een licht ontstoken in de
Moelje van Liuri.

Op de Moelje van Liuri is stilstaand, rood en omtrent 17 voeten hoog boven de opper-
vlakte der zee.

De Moelje strekt zich 276 ellen (yards) O. t. N. van het licht uit.
Schepen, den wil hebbender te Liuri te ankeren, moeten te
voren der Moelje passeren.

's GRAVENHAGE, den 20sten September 1861.
De Minister voornoemd,
W. J. C. HUYSEN VAN KATTENDIJK.

Garnizoens-bakkerij te 's Gravenhage.

Donderdag, den 21sten November 1861, des middags ten 12 ure, zal,
nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, ten Burele
der ondergeteekende (Westinde n°. 51) worden Aanbesteed de
Aanbesteding van:

1. Last Jarige Roode Tarwe, wegende 77 Ned. pond per Mud,
2. dito Zeeuwsche Tarwe, " 74 " " "
3. dito Inlandsche of Pruis-
sische Rogge, " 72 " " "

De Voorwaarden dezer Aanbesteding liggen ter lezing in genoemd
Bureau van des morgens 10 tot 12 ure.

Omslag van het Inschrijvingsbiljet en de in te zenden Monsters
van hetzelfde Merk voorzien zijn.

's GRAVENHAGE, den 5den November 1861.
De Militaire Intendant,
F. C. R. BOERS.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad
van den 27sten September 1861, goedgekeurd bij Koninklijk besluit
van den 17 October 1861, n°. 69, geregistreerd te 's Gravenhage den 1sten
November 1861, zijn aan Willem de Niet, wonende te Scheveningen,
aan de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, be-
vestigend de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

C. J. FRANÇOIS,
Procureur bij den Hoogen Raad.

In den jare achttien honderd een en zestig, den tweeden van de
maand November, ten verzoeken van Jacob Cornelisz, zich ook noemende
de schrijvende Jacob Cornelis Stada, Landman, wonende te Terschelling,
aan de ten deze domicilium ten Kantore van zijn na te noemen Pro-
cureur en uit krachte van het Vonnis, op den drie en twintigsten Oc-
tober 1860 een en zestig door de Arrondissements-regtbank te Hoorn
bij verstek gewezen, behoorlijk geregistreerd;

ik Petrus Bernardus Kriebel, Deurwaarder bij de Arrondissements-
rechtbank te Hoorn, wonende aldaar in de Ramen, wijk 5, n°. 328,
als behoorlijk voor het loopende dienstjaar volgens de Wet gepaten-

teerd; blijkens acte van patent, door de Regering der stad Hoorn aan
mij op den vijf en twintigsten September jl. onder n°. 609 afgegeven,
de derde openbare Dagvaarding gedaan:

aan Pieter Cornelisz, zich ook genoemd en geschreven hebbende Pieter
Cornelis Stada, laatst woonachtig te Terschelling, op den vijftienden
April 1800 elf als conscript van de ligting van 1700 acht en tachtig naar
Frankrijk uitgetrokken en het Fransche leger gevolgd, zonder dat men
weet bij welk corps hij is ingelijfd, zich in 1800 twaalf bevonden heb-
bende te Berlijn; terwijl verder niets meer van hem is gehoord, zoodat
hij waarschijnlijk kort daarna in het Fransche leger is omgekomen; en
er alle grond bestaat voor het wettelijk vermoeden dat hij in het jaar
1800 twaalf is overleden; — ten einde:

aangezien de Requirant is belanghebbende bij het overlijden van ge-
zegden Pieter Cornelisz, zich ook genoemd en geschreven hebbende Pieter
Cornelis Stada, des Requirants Broeder, en hij alzoo procedeert, ten einde
de Verklaring te provoceren dat er Regtsvermoeden van zijn Overlijden
bestaat;

aangezien aan den Requirant, bij Vonnis, op zijn verzoekschrift op den
zes en twintigsten December 1800 zestig door meergemelde Regtbank
gewezen, behoorlijk geregistreerd, verlof is gegeven om den afwezigen
Gedaagde bij openbare Dagvaarding te doen oproepen, hetgeen is geschied
bij Exploit van mij Deurwaarder van den zes en twintigsten Februarij
1800 een en zestig, behoorlijk geregistreerd;

aangezien ten dage dienende, den twaalfden Junij 1800 een en zestig,
de Gedaagde noch iemand van zijnerwege verschenen zijnde, op den
negentienden dier maand aan den Requirant door meergemelde Regtbank
is verleend Vonnis bij verstek, behoorlijk geregistreerd, met verlof tot
het doen der tweede openbare Dagvaarding, die is geschied bij Exploit
van mij Deurwaarder van den derden Julij 1800 een en zestig, almede
behoorlijk geregistreerd;

aangezien ten dage dienende, den zestienden October 1800 een en zes-
tig, weder noch de gedaagde, noch iemand van zijnerwege verschenen
zijnde, ten gevolge daarvan door dikwijls gemelde Regtbank aan den
Requirant bij verstek is verleend het in den hoofde dezes aangehaalde
vonnis, met verlof tot het doen der onderwerpelijke derde openbare
Dagvaarding,

Om te verschijnen op Woensdag den negentienden Februarij 1800 twee
en zestig, des voormiddags ten elf ure, voor de Arrondissements-regtbank
te Hoorn, ter plaatse harer gewone terechtzitting, op het Huis van Justitie
aan den Rooden Steen aldaar.

Zullende, ingeval weder noch de Gedaagde, noch iemand van zijner-
wege op deze Dagvaarding mogt verschijnen, alsdan door den Requirant
op bovengemelde gronden worden gedaan de navolgende Eisch:

" Dat bij Vonnisse van dezelve Regtbank zal worden verklaard, dat
er Regtsvermoeden van overlijden van den Gedaagde bestaat sedert
ultimo December 1800 twaalf, met veroordeeling van den gedaagde in de
kosten."

Met verklaring dat de Heer Antonius Joseph Faber, Procureur bij
voormelde Regtbank, wonende aan het Groot Oost te Hoorn, als zoo-
danig voor den Requirant in dezen blijft occuperen.

En heb ik Deurwaarder deze openbare Dagvaarding doende:
1°. een afschrift van dezelve aangeplakt aan de voornamen Deur van
voormeld Huis van Justitie;

2°. een afschrift van dezelve overhandigd aan den Edel Achtbaren
Heer Mr. Willem Terpstra, Officier van Justitie bij meergemelde Regt-
bank, die het origineel dezes voor gezien heeft geteekend; Exploit doende
aan Zijn Edel Achtbares Parquet op gemeld Huis van Justitie, sprekende
met Zijn Edel Achtbare in persoon;

3°. mij begeven naar Terschelling, ten einde aldaar een gelijk af-
schrift aan het Gemeentehuis te plakken, alwaar ik, den tweeden No-
vember 800 een en zestig aangekomen zijnde, die aanplakking heb
bewerkstelligd.

Zullende eindelijk een afschrift dezer worden geplaatst in de Neder-
landsche Staats-courant, daartoe aangewezen bij het verlof tot het doen
der eerste openbare Dagvaarding bij het boven aangehaalde Vonnis van
den zes en twintigsten December 1800 zestig.

De kosten zijn buiten de zegels en registratie en schipvracht f 35.95.
P. J. KRIEBEL, Deurwaarder.

Proces-verbaal . . . f 2.75 Gezien bij mij Officier van Justitie te
Schrijffloot . . . 2.00 Hoorn op den 2den November 1861. (Get.)
Afstand . . . 30.00 Terpstra.

2 Aanplakkings . . . 0.60 Geregistreerd te Hoorn den vierden No-
vember 1800 een en zestig, deel 19, folio
Visa . . . 0.30 156 verso, vak 1; twee bladen, geen ren-
Courant . . . 0.30 vooi. Ontvangen voor regt f 0.80, voor 38

f 35.95 opcenten f 0.30, te zamen een gulden tien en
halve cent. De Ontvanger, (get.) Ad. Koltrop.
Voor afschrift,

A. J. FABER, Procureur.

* * Bij Vonnissen der Arrondissements-regtbank te Nijmegen, van
den 5den November 1861, zijn Willem Toonen Dekkers, wonende te
Wycken, en Gerarda Hendriks te Gent, beiden verpleegd wordende in
het geneeskundig gesticht voor krankzinnigen te Zutphen, ter zake van
krankzinnigheid gesteld onder Curatele, met al de gevolgen daaraan bij
de wet verbonden.

Geschiedende deze aankondiging ingevolge Art. 498 van het Burger-
lijk Wetboek.

De Officier van Justitie
G. E. VAN TROST.

[Kosteloos.]

* * Bij Acte, op den 14den October 1861 ten overstaan van den
Notaris Anthony Wijnstroom en getuigen te Leiden gepasseerd, behoorlijk
geregistreerd, is tusschen de Heeren Jan Carel Pieter Steenhauer, Koop-
man, en Pieter Hendrik Steenhauer, Koopman en Commissionair, beiden
wonende te Leyden, voor eenen onbepaalden tijd aangegaan een Ven-
nootschap tot het uitoefenen van den handel in Boter en Kaas, onder
de Firma van de Weduwe J. Steenhauer, welke aanvang heeft genomen
den 1sten November laatstleden; zullende ieder der Vennooten de hand-
teekening der Firma moeten bezigen tot alle handelingen der Vennootschap
betreffende, en die handteekening nimmer mogen worden gebruikt tot
het opnemen van gelden, waarvoor ieder der Vennooten in zijn privé
aansprakelijk zal zijn.

Geschiedende deze bekendmaking ter voldoening aan Art. 28 van het
Wetboek van Koophandel.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAPPEN.

Op den zestienden October achttien honderd een en zestig compareerden voor mr. Pieter Lijndrafer, junior, notaris te Amsterdam, in tegenwoordigheid van de twee hier na te noemen aan mij notaris bekende getuigen, de heeren:

Albertus Ravesteyn, directeur eener assurantie-compagnie, wonende binnen deze stad op de Heerengracht bij de Leidsche gracht, buurt J J, numero 396;

Jacob Theodoor van Bosse, directeur eener assurantie-compagnie, wonende binnen deze stad op de Heerengracht bij de Wolvenstraat, buurt K K, numero 193;

Willem Leonard Ravesteyn, commissionair, wonende binnen deze stad op de Heerengracht bij de Leidsche gracht, buurt J J, numero 396;

Hugo Martin Gildemeester, commissionair, wonende binnen deze stad op de Keizersgracht bij de Vijzelstraat, buurt B B, numero 7;

Zijnde al de comparanten mij notaris bekend.

Te kennen gevende, dat zij comparanten zijn overeengekomen, om na verkregen gunstige bewilliging van Zijne Majesteit den Koning, op te rigten eene naamloze verzekering-vennootschap, en zulks op de navolgende voorwaarden.

Artikel een. Deze vennootschap stelt zich voor de verzekering van alle gevaren te water en te land, op den voet en de wijze, zoo als hierna bij artikel negen zal worden bepaald.

Artikel twee. Deze vennootschap zal den naam dragen van *Zee-verzekering-maatschappij de IJstroom*, en te Amsterdam gevestigd zijn.

Artikel drie. Deze vennootschap zal een aanvang nemen nadat de Koninklijke bewilliging op het ontwerp dezer acte verkregen en de acte van oprichting gepasseerd is, te rekenen van den dag waarop het bedrag der deelneming door de vennoten zal zijn gestort, in voege als in artikel vijf bepaald, om, behoudens het geval, hierna bij artikel twee en twintig op te geven, te worden voortgezet tot en met dien te eindigen op den laatsten December des jaars achttien honderd een en tachtig.

Artikel vier. Het fonds van deze vennootschap wordt bepaald op honderd duizend gulden Nederlandsch geld, verdeeld in twintig aandelen op naam, ieder van vijf duizend gulden, waartoe elk der comparanten zullen bijdragen en alzoo in deze vennootschap deelen voor vijf aandelen.

Elk der vennoten zal voor zijn aandeel in deze vennootschap in de boeken van dezelve worden ingeschreven en daarvan een bewijs erlangen, door den commissaris en de bestuurders onderteekend, welke bewijzen respectievelijk zullen genummerd zijn van nummer een tot en met nummer twintig. Tellen reize wanneer een of meer aandelen van eigenaar veranderen, zal daarvan overschrijving in de boeken geschieden door eene verklaring van den vennoot en den verkrijger door of van wege beiden geteekend, zullende in alle gevallen de bevoegdheid tot overdracht en overschrijving ten genoegen van de directie moeten worden bewezen. Geen splitsing van aandelen zal in enig geval geoorloofd zijn.

Artikel vijf. Zoodra de acte van oprichting dezer vennootschap zal zijn gepasseerd op de wijze bij artikel drie opgegeven, zal tot daarstelling van het fonds dezer vennootschap bij deelhebbers over het bedrag hunner deelneming worden gedisponeerd tegen quitantie, door commissaris en directieuren geteekend, welke quitantien daarna tegen de bewijzen van aandeel, bij artikel vier omschreven, zullen worden ingetrokken. Wordende hierbij wel uitdrukkelijk bepaald, dat deelhebbers in deze vennootschap in geen geval hoe ook genaamd geoordeeld zullen kunnen worden, tot iets meerder gehouden te zijn dan tot de storting van vijf duizend gulden voor ieder aandeel, en met de volle afbetaling dier som van alle verdere verplichting zullen zijn en blijven ontheven, te welken einde de contractanten zoo voor zich als voor hunne erven en regtverkrijgenden in der tijd zich wel uitdrukkelijk voorbehouden, de toepassing van artikel veertig van het Wetboek van Koophandel, als de grond waarop en de voorwaarden onder welke elk hunner tot deze vennootschap is toegetreden.

Artikel zes. Tot commissaris dezer vennootschap wordt mits deze uitgenoodigd en aangesteld de heer Willem Leonard Ravesteyn, en tot directieuren worden bij deze benoemd de heeren Jacob Theodoor van Bosse en Hugo Martin Gildemeester.

Artikel zeven. In geval van overlijden of bedanken van den commissaris of een der directieuren formeren de overblijvenden of aanwezigen hunner eene nominatie van twee personen, en wordt uit dezen, in eene daartoe belegde vergadering, bij meerderheid van stemmen van de tegenwoordige of behoorlijk vertegenwoordigde leden dezer vennootschap, de opengevallen plaats van commissaris of directeur vervuld.

Artikel acht. Geen commissaris of directeur zal den hem opgedragen post kunnen aanvaarden, vóór dat hij ten minste voor een ten zijnen name staand of overgeschreven aandeel vennoot in deze vennootschap is.

Artikel negen. De directieuren zullen bevoegd zijn en worden bij deze gemagtigd om voor rekening dezer vennootschap te contracteren en te assureren voor alle gevaren en risico's, zoo binnen als buiten lands, zoo ter zee, op de rivieren, binnenwateren en stroomen, als te land op alle zoodanige schepen, goederen, waren en koopmanschappen, goud, zilver, paarden, juwelen, effecten, contenten en verdere voorwerpen, als waarin het, volgens de gewoonte, ter beurze dezer stad gebruikelijk is of zal zijn, assurantien te doen en zij te rade zullen worden; en zulks tot alle zoodanige premien, als de directieuren naar tijden en omstandigheden zullen vermeenen te kunnen en te moeten bedingen, met dien verstande nogtans, dat geene verzekeringen op het leven of uitsluitend tegen brand, noch ook voor overstromingen zullen geoorloofd zijn; voorts om de polissen van assurantien te teekenen, de premien te ontvangen, alle opkomende schaden en averijen te regelen en af te maken, alle differentien ter zake van gedane verzekeringen in het minnelijke te eindigen of ook wel geregelijk te vervolgen; alle daartoe betrekkelijke autorisaties en denuntiatis te teekenen en uit te geven, inschrijvingen te nemen en wederom te doen doorhalen, zullende de polissen van assurantien door een der directieuren doch alle assignaties en quitantien voor verdiende premien, alameda dispositien op den kassier en alle andere de vennootschap verbindende stukken, steeds door de beide directieuren geteekend worden. In geval van ziekte of andere verhindering van een der directieuren zal de zoodanige iemand benoemen om voor hem en onder zijne aansprakelijkheid werkzaam te zijn.

De directieuren zullen bevoegd zijn in andere plaatsen agenten te be-

noemen en wederom te ontslaan, zijnde zij voor de handelingen der agenten niet aansprakelijk.

De directieuren zullen niet bevoegd zijn om voor rekening van de vennootschap eenige opneming van penningen te doen, borgen te stellen of eenige ander van het deel dezer vennootschap afwijkende handelingen te contracteren, maar daarentegen gehouden zijn zich te alles te regelen naar den inhoud van dit contract.

Artikel tien. Nog wordt uitdrukkelijk bedongen dat aan de beschikking der directieuren alleen wordt overgelaten de bepaling van het maximum boven hetwelk op een en hetzelfde voorwerp niet zal worden verzekerd.

Artikel elf. Directeuren zullen al verder verplicht en gehouden zijn om het oorspronkelijk door deelgenooten gefourneerd kapitaal en volgens de bij deze vennootschap beschikbare gelden te beleggen in solide en rentegevende fondsen, hetzij in beleening of prolongatie of courante effecten of disconto's van goede en solide wisselbrieven of op zoodanige andere wijze als zij zullen vermeenen met het belang der vennootschap meest overeenkomstig te zijn.

Zullende alle speculaties in fondsen of elke andere van het doel der vennootschap afwijkende handel uitdrukkelijk verboden zijn.

Artikel twaalf. Directeuren zullen verplicht zijn om voor deze vennootschap afzonderlijk boeken aan te leggen en te zorgen dat dezelven behoorlijk en zooveel mogelijk bij den dag worden bijgehouden.

Artikel dertien. De commissaris, aan wien het toezicht over alles van de belangen der vennootschap betreft of immer zal kunnen betrekken, wordt opgedragen, zal ten allen tijde den vijzen toegang hebben tot het kantoor en de kas der vennootschap, en in alle zaken namen van de boeken, papieren en documenten tot de vennootschap betrekkelijk en voorts van de directieuren, zoo dikwijls, hij zulke geraden, oordeelt, vragen en verzoeken, alle zoodanige opmerkingen en schiedingen, die hij vermeenen te behooren, mitgaders hun alle zoodanige aanmerkingen mededeelen als hij voor het welzijn der vennootschap aanstonds oordeelt.

Artikel veertien. Directeuren, bij dit contract benoemd verklaaren, dat voor zooveel hem aangaat, den laat hem bij dit contract opgedragen te den voet en onder de voorwaarden, bij hetzelfde bepaald, aan te nemen met belofte om zich daarin te gedragen naar behooren, onder de uitdrukkelijke voorwaarden nogtans, dat zij daardoor nimmer zullen worden geoordeeld worden enige personele of solidaire obligatie te hebben jegens deelgenooten, hetzij jegens deelden met wie zij voor deze vennootschap handelen zullen, te hebben aangegaan, direct of indirect, of alleen en voor zooveel betreft de uitspreking van den laat hem bij dit contract gegeven en door hen aangenomen, zich ten allen tijde voor houdende, de toepassing van artikel vijftien van het Wetboek van Koophandel.

Artikel vijftien. Nadat zal door deelhebbers worden bepaald, en zoo ja hoe veel jaarlijks aan directieuren zal worden toegelend, hunne werkzaamheden, blijvende daarenboven alle kosten tot het oprigten der vennootschap, het aanschaffen der noodige boeken en wat meer zij, het patent, de makelaarsprovisien, kassiersloonen, propositien en verdere onkosten voor rekening dezer vennootschap.

Artikel zeventien. Het kantoor der vennootschap wordt gevestigd te Amsterdam, ter plaatse nader door directieuren te bepalen.

Artikel zeventien. Alle fondsen, effecten, wisselbrieven en andere (de loopende kas uitgezonderd) zullen bewaard worden ten huize van de directieuren af van den commissaris, nader door de directieuren of de directieuren, in eene ijzeren kist of brandkast voorzien van twee verscheidene werkende sloten, waarvan een der sleutels zal herten onder een der directieuren en de andere onder den commissaris, zullende in geen geval de kist of brandkast mogen geopend worden dan in tegenwoordigheid van ten minste een directeur en den commissaris.

Artikel achttien. Tot kassier dezer vennootschap wordt bij deze benoemd de Associatie-cassa hier ter stede, terwijl hij vacature, onder benoeming van eenen nieuwen kassier door directieuren dadelijk zal worden voorzien; zullende directieuren in geen geval voor de handelingen des kassiers verantwoordelijk zijn.

(Het vervolg hierna.)

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

WOENSDAG 6 November 1861.

Amsterdam. — Slotkoersen.

	pCt.		pCt.	
NEDERL. Werk. Schuld.	2 1/2	63 5/8	PRUSSIAN, Leening 1859.	5
Dito dito	3	76 5/16	OOSTERRIJK. Obl. Mat.	5
Dito dito	4	93 1/8	Dito dito	2 1/2
O.-I. Leening	4	98 1/8	Dito dito zilveren	5
Amort. Syndicaat	3 1/2	98 1/2	Dito dito nationalen	5
Handelmaatschappij	4 1/2	138 3/8	Weener Bank-actien	100
SPANJE, Obligatien	2	41 11/16	Dito aandeelen 1854	100
Dito binnenlandsche	3	47 1/4	Dito dito 1860	100
Amort. Schuld.	—	17 7/16	Dito dito 1858	100
Bew. coupons	—	6	VENEZUELA, Obligatien	8
PORTUGAL, Oblig. 1853	3	46 3/8	Dito	11 1/2
Dito 1856/59	3	45 5/8	GRENADA, Dito	100
RUSLAND, bij Hope 1798	5	102	Dito	100
Dito 1828/29	5	101	Dito	100
Dito Stieglitz 5de serie	5	82	MEXICO, Dito	100
Dito dito 6de serie	5	93 5/8	ECUADOR, Dito	100
bij Hope 1840	4	74 1/2	ILLINOIS, Dito	100
Dito 1860	4 1/2	80 7/16	CALIFORNIA, Dito 1824/25	100
Spoorweg aandeelen.	—	189 1/2		

Londen, Consols.	93 1/2	Antwerpen, 1/2 pCt. Belg.	100
Mexico	—	Oostenrijk. Cred. actien	100
Paris, Fr. rente	68.30	5 pCt. Metalliek	100
Spanje	—	3 pCt. Nationalen	100
Weener, Metalliek	66.50	3 pCt. Binnel.	100
Dito nationalen	80.20	2 1/2 pCt. Spanje	100
Wissel Londen	137.80	Credit Guibou	100

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 6den November 1861.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden beraadslaagd over de beide wets-ontwerpen betreffende het beheer der gelden bestemd voor den aanleg van Staatsspoorwegen.

Bij de algemeene beraadslaging over het eerste wets-ontwerp A, houdende bepalingen omtrent het beheer der gelden, bestemd voor den aanleg van staatsspoorwegen, verklaarde de heer Betz zich tegen het beginsel om het beheer der gelden bestemd voor den aanleg van staatsspoorwegen afgescheiden te houden van het beheer der overige staatsuitgaven. De van regeringswege aangevoerde redenen ten voordeele van de afscheiding kwamen hem voor strijdig met een goed finantieel beheer en niet voldoende genoeg, om de afscheiding te wettigen; aan het stelsel van Regering waren zijns inziens nadeelen verbonden, die door het afbreken van een ander beginsel zouden kunnen worden vermeden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken daarentegen zag niet in dat het door hem voorgestane stelsel nadeelen zouden voortvloeijen. In het belang van den voortgang en de afdoening van het werk binnen een bepaald tijdsbestek, was de vermenging der gelden voor het beheer van staatsspoorwegen met die voor de overige staatsbehoeften niet wenselijk. Ook de aard der begrooting van de uitgaven voor de staatsspoorwegen bracht mede dat deze niet even vroeg als de gewone begrooting worden opgemaakt. De in de comptabiliteitswetten gelegen waarborgen waren, meende hij, voldoende om gevreesde misbruiken ten aanzien van de aanwending der voor dit onderwerp aangewezen fondsen te voorkomen. Ook voor andere onderwerpen werden even zeer jaarlijks afzonderlijke begrootingen ingeleverd, en dat voorbeeld had men gevolgd. Ten slotte verdedigde hij zich tegen de ook in de gewone stukken gemaakte aanmerkingen, wegens de te late indiening dezer begrooting. Daarvoor bestonden bijzondere redenen; werden deze begrootingen voor 1860 en 1861 aangenomen, die voor 1862 zou spoedig moeten volgen, evenzeer als die voor latere jaren.

De heer Betz den Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordende op alle door denzelfde ten voordeele van zijn stelsel bijgebrachte argumenten onderzoekende, verklaarde steeds overtuigd te blijven van de noodzakelijkheid om de uitgaven voor dit onderwerp onder die der gewone staatsbehoeften te begrijpen.

De heer Heemskerk Az. vereenigde zich met de hier bedoelde afscheiding, waarvan hij de voordeelen deed uitkomen, doch zeide niet te wenschen overliet. Daar in ontbraken volgens hem bepalingen, tusschen den tijd van indiening der hier bedoelde begrootingen, alsmede afzonderlijke regeling van comptabiliteit voor dit onderwerp, even als ten opzichte van het sluiten van contracten van aanneming, over te afscheiden jaren loopende.

De Minister van Binnenlandsche Zaken bestreed nader het gevoelen van den heer Betz, en antwoordde op de aanmerkingen van den heer Heemskerk Az., dat bij eene vroege indiening der begrooting, de vaststelling daarvan nog niet verzekerd was; voor de opname van bepalingen als deze verlangde zag hij de noodzakelijkheid niet in.

De heer van Heukelom zeide geene onregelmatigheid in het behandelen van afzonderlijke begrootingen voor den aanleg van staatsspoorwegen te zien, maar te moeten opkomen tegen de bepaling van art. 3, waarbij de andere werd voorgeschreven, dat tot dekking der uitgaven ook de batige sloten der rekeningen over vroegere jaren moesten dienen. Overigens klaagde ook hij over de vertraging in de aanbidding dezer wets-ontwerpen, waartegen hij in het vervolg wilde gewaakt hebben.

Alleen over het laatste punt beantwoordde de Minister van Binnenlandsche Zaken den heer van Heukelom, en zeide het beginsel van art. 3 bij de beraadslaging over dat artikel nader te zullen behandelen. Hiermede liepen de algemeene beraadslagingen ten einde.

De behandeling van art. 1, luidende:
"Wegens de uitgaven voor den aanleg van staatsspoorwegen worden jaarlijks afzonderlijke begrootingen bij de wet vastgesteld."

De heer Betz terug op een punt behandeld bij de algemeene beraadslagingen. Hij zag namelijk niet in dat, gelijk de Minister van Binnenlandsche Zaken had beweerd, bij verwerping van het wets-ontwerp de wet B zou moeten vervallen geacht worden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide bij zijn gevoelen te blijven omdat wet B op het beginsel van wet A was geschoeid. Het onzekere hoe over het stelsel van wet A door de Kamer werd beslist, was de begrooting voor 1862 dan ook nog niet aangeboden.

De heer Heemskerk Az. verklaarde zijne denkbeelden omtrent het afbreken eener bepaling ten aanzien van den tijd van indiening dezer begrootingen in het wets-ontwerp nog niet te kunnen opgeven. Ter verduidelijking stelde hij voor in het artikel na het woord *jaarlijks* te plaatsen de woorden *voor den aanvang van het dienstjaar*.

De heer Betz maakte omtrent het amendement de opmerking dat in het algemeen de vaststelling eener begrooting vóór den aanvang van het dienstjaar van zelf sprak, en dat het voorstel het beoogde doel niet zou bereiken.

De heeren van Nispen van Sevenaer en Cool bestreden het amendement, de eerste wilde dat, bij opneming eener dergelijke bepaling, deze strekking deed uitkomen. Zij diende ter oplossing van de vraag of de financiële omstandigheden niet van dien aard waren, dat het wenschelijk was te onderzoeken of het doel der spoorwegwet niet met mindere kosten was te bereiken dan nu het geval zou wezen, en wel op de wijze als hij daarbij voorstelde. Hij zou den loop der beraadslagingen afwachten om dienaangaande eene motie aan de Kamer te doen. Ten tweede verklaarde hij in vele opzichten de gevoelens van de voorgaande sprekers omtrent het door hem besproken onderwerp te deelen. Een derde door hem behandeld punt betrof, in verband met dit onderwerp en de zegelwet, de hogere aangifte van ontvangen betalingen, dan werkelijk plaats had.

De verdere beraadslagingen werden tot den volgenden dag verdaagd. De Commissie van Rapporteurs bracht haar eindverslag uit omtrent het wets-ontwerp tot verhooging van het fonds voortspruitende uit koop-prijzen van domeinen.

De dag der behandeling zal nader worden vastgesteld.

De voorsteller wijzigde, op eene aanmerking van den heer van Bosse, het amendement aldus:

"De ontwerpen dier begrootingen worden aangeboden vóór of te gelijk met de ontwerpen der Staatsbegrooting."

De Minister van Binnenlandsche Zaken bestreed het amendement uit grondwettig en praktisch oogpunt. De beraadslagingen werden hierna geëindigd verklaard, en het amendement van den heer Heemskerk Az. in stemming gebragt met 38 tegen 21 stemmen verworpen.

Vóór hebben gestemd de heeren: van Goltstein, Betz, Blussé van Oud-Alblas, Olivier, Kingma, Westerhoff, Duymaer van Twist, Wintgens, Menzonides, van Heukelom, Cool, van Hoëvell, van Franck, Begram, Heemskerk Az., Idzerda, van Nispen van Sevenaer, Nolthe-nius, de Brauw, van der Linden en van Bosse.

Tegen het amendement van den heer Heemskerk Az. hebben gestemd de heeren: Mackay, Heemskerk Bzn., Hoynck van Papendrecht, van Zuylen van Nyevelt, Delprat, van der Veen, van Lynden, van Eck, van Foreest, Beens, Lycklama à Nijeholt, van Asch van Wijck, ter Bruggen Hugenholtz, Wichers, Wybenga, Taets van Amerongen, de Raadt, Dullert, Jespers, Gevers Deynoot, Cornelis, Kerstens, de Lom de Berg, de Poorter, Slicher van Domburg, Dommer van Poldersveldt, de Bieberstein, van Voorthuysen, Hoffman, Meylink, Bots, Meegissen, Thorbecke, van Heiden Reinestein, Kien, Oomen en de Voorzitter.

Art. 1 werd daarop met 56 tegen 3 stemmen aangenomen.

Art. 2 werd zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Art. 3 luidde:

"Tot dekking der uitgaven begrepen in de begrootingen bedoeld bij art. 1, worden bestemd en bij de wetten tot vaststelling der begrooting aangewezen:

a. de sommen, die krachtens art. 5 der wet van den 18den Augustus 1850 (*Staatsblad* n°. 65), op de algemeene begrooting van staatsuitgaven zijn en nader zullen worden uitgetrokken;

b. de batige sloten der rekeningen van ontvang en uitgaaf wegens de bij art. 1 bedoelde begrootingen over vroegere diensten;

c. de toevallige baten, welke uit den aanleg van staatsspoorwegen kunnen voortvloeijen.

De heer van Bosse maakte de opmerking dat het voorschrift van lit. b zijns inziens niet volledig uitdrukte wat de Regering tot bereiking van haar doel noodig had.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordde de door den heer van Heukelom bij de algemeene beschouwingen geopperde bedenkingen en verdedigde het beginsel van diezelfde bepaling, als liggende daarin een waarborg dat de voor den aanleg van staatsspoorwegen bestemde gelden niet van bestemming zouden veranderen. Mogt de voorgedragen redactie ter verwezenlijking van zijn stelsel verduidelijkt kunnen worden, dan hoopte hij daaromtrent een voorstel te vernemen.

De heer van Heukelom zeide bij zijn gevoelen te moeten blijven, dat de bepaling b een noodeloozen band aanlegde, en stelde voor die alinea te doen vervallen. De heer van Bosse gaf in overweging om de alinea aldus te lezen:

"De vermoedelijke batige sloten der rekeningen van ontvang en uitgaaf wegens de bij art. 1 bedoelde begrootingen over vroegere diensten."

De Minister van Binnenlandsche Zaken verzette zich tegen de wegvalling der betrokken zinsnede, en veranderde die in den door den heer van Bosse aangegeven zin. De aldus gewijzigde alinea werd bestreden door de heeren Betz, Dullert, van der Linden, Blussé van Oud-Alblas en van Nispen van Sevenaer; de laatste deed het voorstel de oorspronkelijke redactie te herstellen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zag geen grond voor de aangevoerde bezwaren tegen de voorgestelde verandering, evenmin als de heer van Bosse.

Nadat sommigen der opgegeven sprekers herhaaldelijk het woord hadden gevoerd, werden de beraadslagingen gesloten en het voorstel van den heer van Heukelom in stemming gebragt en met 52 tegen 7 stemmen verworpen.

Vóór hebben gestemd de heeren Thorbecke, van der Linden, van Goltstein, Olivier, ter Bruggen Hugenholtz, van Heukelom en van Hoëvell.

Het amendement van den heer van Nispen van Sevenaer werd met 39 tegen 20 stemmen mede verworpen.

Vóór hebben gestemd de heeren Mackay, Betz, Heemskerk Bzn., Blussé van Oud-Alblas, Hoynck van Papendrecht, Delprat, Olivier, ter Bruggen Hugenholtz, Menzonides, van Heukelom, van Hoëvell, Dullert, Gevers Deynoot, Dommer van Poldersveldt, Heemskerk Az., van Nispen van Sevenaer, Hoffman, Thorbecke, van der Linden en de Voorzitter.

Art. 3 werd daarna, met de door de Regering in de alinea b gebrachte wijziging zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Na de goedkeuring der beweegredenen werd het wets-ontwerp in stemming gebragt en met 49 tegen 10 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: ter Bruggen Hugenholtz, van Heukelom, van Hoëvell, Dullert, Thorbecke, van der Linden, Betz, Heemskerk Bzn., Hoynck van Papendrecht en Olivier.

Daarna werden de algemeene beraadslagingen gevoerd over het wets-ontwerp B tot vaststelling der begrooting van uitgaven voor den aanleg van staatsspoorwegen, dienst 1860 en 1861. De heer Olivier bestreed daarbij het door den Minister van Binnenlandsche Zaken gevolgde stelsel om de voor den aanleg van staatsspoorwegen vereischte gronden reeds dadelijk bij minnelijke schikking aan te koop, en eerst later, wanneer daartoe behoefte ontstaat, onteigeningswetten voor iedere lijn of voor elke sectie in te dienen. De heer van Nispen van Sevenaer zeide in de denkbeelden van den heer Olivier te deelen, gelijk ook de heer Dullert. De laatste vroeg inlichtingen aangaande den stand der onderhandelingen met het buitenland over de aansluiting der spoorwegen, en aangaande de indiening eener wet op de wijze van exploitatie der staatsspoorwegen.

De heer van Bosse besprak den inhoud der door hem bij het Voorloopig Verslag op dit wets-ontwerp ingediende nota, waarvan hij de strekking deed uitkomen. Zij diende ter oplossing van de vraag of de financiële omstandigheden niet van dien aard waren, dat het wenschelijk was te onderzoeken of het doel der spoorwegwet niet met mindere kosten was te bereiken dan nu het geval zou wezen, en wel op de wijze als hij daarbij voorstelde. Hij zou den loop der beraadslagingen afwachten om dienaangaande eene motie aan de Kamer te doen. Ten tweede verklaarde hij in vele opzichten de gevoelens van de voorgaande sprekers omtrent het door hem besproken onderwerp te deelen. Een derde door hem behandeld punt betrof, in verband met dit onderwerp en de zegelwet, de hogere aangifte van ontvangen betalingen, dan werkelijk plaats had.

De verdere beraadslagingen werden tot den volgenden dag verdaagd. De Commissie van Rapporteurs bracht haar eindverslag uit omtrent het wets-ontwerp tot verhooging van het fonds voortspruitende uit koop-prijzen van domeinen.

De dag der behandeling zal nader worden vastgesteld.

